

[Udenrigsministeren.]

samme Betragtning. Det ene er dette, at den Bevægelse frem mod større Frihed, som tilstræbes gennem Forhandlingerne, ikke bør begrænses til Valutaforanstaltninger, men ganske nødvendigt maa omfatte Kontingenteringssystemerne og de prohibitive Toldsatser og andet af tilsvarende Karakter. Dernæst, at denne Bevægelse ikke kan begrænses dertil, at der mellem Landene indføres større Frihed med Hensyn til de Industrivarer, som vi i Danmark indfører, medens man rundt om i Landene opretholder hele Afspærringssystemet for Landbrugsvarens Vedkommende.

Dette er de Synspunkter, som jeg tror det vil være nødvendigt for enhver dansk Deltager i Forhandlinger af denne Art at hævde. Man kan dertil knytte Haabet om, at Vilkaarene i Verden maa blive saaledes, at der virkelig kan blive Vej frem for en saadan større Frihed, omfattende de forskellige Omraader, jeg her har nævnt.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Den højtærede Udenrigsminister har meddelt mig, at det paa Grund af andre vigtige Embedsgerninger ikke er muligt for ham at være her ret meget længere under disse Forhandlinger. Jeg vil derfor, idet jeg naturligvis maa forbeholde mig at vende tilbage til Spørgsmaalet, naar jeg faar Ordet som Ordfører i den normale Rækkefølge, blot gøre en enkelt Bemærkning til den højtærede Minister.

Jeg stillede ogsaa Ministeren det Spørgsmaal, hvad han egentlig havde ment med det Interview, der havde været med ham i „Politiken“ for Søndag den 24. Januar. Mod Sædvane, kan jeg sige — eller efter Sædvane, ganske som man vil —, glemte Ministeren at svare herpaa, og jeg tager det som et Udtryk for, at det i og for sig kun rummede almindelige Talemaader. Jeg gør det med saa meget mere Grund, som den højtærede Udenrigsminister netop sagde, at det ikke var muligt for ham at give os nogen som helst Udtalelse om, hvilke Tanker og Planer i egentlig Forstand man

havde for det Møde, Oslo-Staterne skulde have.

Jeg vil gerne rette en Henstilling til den højtærede Udenrigsminister, og jeg behøver ikke at faa Svar i Dag. Hvis Svaret skal være et Nej, vil jeg hellere have, at Udenrigsministeren ikke giver det i Dag, men overvejer Spørgsmaalet og venter med at give Svar. Vi ved jo nu, at der skal være Forhandlinger mellem Oslo-Staterne, og at der ogsaa er større Muligheder for et snævrere Samarbejde mellem Norge, Sverige og Danmark end mellem Oslo-Staterne som Helhed. Vi har endvidere set de Betragtninger, som paa saa mange Maader er fremkommet angaaende den økonomiske Politik her i Landet fra svensk Side, fra svensk socialdemokratisk Side gennem Generaldirektør Orne, fra svensk konservativ Side gennem det svenske Højres Formand, Professor Bagge. Jeg synes derfor, det vilde være formaalstjenligt, ogsaa fordi man kan sige, at alt eksisterende Arbejdsudvalg ikke har formaaet at klare Stillingen, saaledes som den er — og jeg har jo ikke godkendt Angreb, saaledes som den højtærede Udenrigsminister ogsaa sagde —, at faa en virkelig økonomisk Konference med de to Folk, som staar os nærmest, og klarlægge for dem, hvilke Ønsker vi maa have økonomisk. Naar de angriber vort System, saaledes som de gør, maa vi spørge, om de vil være med til at hjælpe os, i hvert Fald paa et begrænset Omraade, ud af Systemet ved en større Samhandel paa de Omraader, hvor vi har Interesse deraf.

Det er den Henstilling, jeg vil rette til den højtærede Udenrigsminister, og jeg venter altsaa ikke Svar i Dag. Hvis Svaret bliver nej, vil jeg, som sagt, hellere have at Ministeren venter med Svaret og paa Baggrund af den kommende Forhandling mellem Oslo-Staterne overvejer, om det ikke var rimeligt at tage et Initiativ her.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Da jeg ved en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller erfarer, at Udenrigsministeren ikke kan blive her til Stede ret længe, vil jeg ogsaa gerne gøre en kort Bemærkning.